

[Viggo Starcke.]

Danmarks samfundsskabte jordværdi i hele det danske folks øje og samtidig undersøge, hvilke skatter der derved kan afvikles.

Retsforbundets årelange kamp for restriktionernes afskaffelse har i dag fået et bredt følge i hele det jævne folk og langt ind i de gamle partier.

Vor hårdnakkede kamp for indskrænkninger og besparelser på de offentlige budgetter, for skattestop, for skatternes nedsættelse, for skatternes afskaffelse giver i dag genklang over hele landet, så de gamle politikere må holde sig godt fast.

Der er endnu nogle, som tror, at man kan fortsætte på den gamle maner, men vi er mange, der mener det modsatte.

Anker Lau: Inden jeg går over til de økonomiske og politiske betragtninger, som jeg finder det rigtigt at fremsætte ved denne lejlighed, vil jeg gerne have lov til at rette en række henvendelser om større og mindre sager til en del af vore højtærede ministre.

Til den højtærede statsminister har jeg nogle bemærkninger vedrørende vort forhold til Færøerne. Når jeg føler mig kaldet til at tale om dette spørgsmål, er det fordi jeg har særlige forbindelser deroppe og derfor er i stand til at udtale mig lidt om forholdene. Med rod i en fattig fortid og i de særlige forhold, som opstod ved adskillelsen mellem Færøerne og Danmark under krigen, er der foregået en stærk økonomisk og erhvervs-mæssig udvikling på øerne, som, når man tager øernes særlige forhold i betragtning, i virkeligheden kan sammenlignes med den udvikling, der hernede fandt sted i slutningen af forrige århundrede. Der opstår banker, forsikringsselskaber og store fangstselskaber med store og relativt nye flåder af trawlere. Hvalfangerstationer er i stærk udvikling, og der er ved at opstå en industri i forbindelse med fiskeriet. Der arbejdes med vejanlæg, kraftstationer, havneanlæg o. s. v.

Vi hernede må være interesseret i, at den dygtighed og det initiativ, der findes deroppe, får mulighed for at udfolde sig, og jeg vil gerne give udtryk for forståelse af færingernes ønske om, at de økonomiske resultater, som kommer ud deraf, også kommer den færøske befolkning til gode. Jeg føler mig overbevist om, at meget af den strid, der har stået og stadig står deroppe, vil forsvinde i samme grad, som vi hernede forstår dette.

Men der er en hel del praktiske områder, hvor vi hernede kan gøre nogle ting, som vil have stor betydning for vort forhold til øerne. Den danske radio høres meget dårligt deroppe, og Færingerne må så høre andre

stationer. Det er muligt, at det er blevet bedre, efter at kortbølgesenderen er kommet i gang, men ellers må der tages hensyn til dette, når vi skal til at bygge vore nye radio-stationer. Jeg vil også lægge et godt ord ind for oprettelsen af en flyverute derop, noget, som jeg ved der arbejdes med, ligesom jeg vil henstille, at man tager overvejelser op om en radiotelefonforbindelse til øerne. Det er indlysende, hvad dette vil betyde for samarbejdet med Færøerne, og jeg henstiller til den højtærede statsminister at gøre sin indflydelse gældende på disse områder.

Den megen uro, der i tiden efter besættelsen har været om vort politi og hele vort retsvæsen, er meget beklagelig. Det har jo fra flere sider været inddraget i denne diskussion, og det giver også mig anledning til at opfordre den højtærede justitsminister til alvorligt at overveje, hvorledes vi skal få genskabt befolkningens tillid til og respekt for politiet og vore domstole, og måske for justitsministeren selv.

Før krigen opfattedes politiet og domstolene som befolkningens gode venner og beskyttere, og folket og politiet stod sammen i kampen mod forbrydelserne. Nu er det anderledes. Befolkningen føler sig i det store og hele ligesom lidt bange for politiet; man vil ikke risikere ubehageligheder ved at blande sig i tingene.

De meddelelser, der nu og da har været fremme om behandlingen af varetægtsfanger og vidner og om visse forhold indenfor politiets egne rækker, giver indtryk af, at der endnu sidder lidt af krigstidens psyke i politiet. En hård hånd er naturligvis nødvendig nu og da, men det må kræves, at politiet kan træffe det rette skøn over, hvornår dette er på sin plads. På den anden side er det også på sin plads, at politiet beskyttes mod dømte forbryderes rygtesmæderier, forfølgelse og den slags.

Den slappe moral, som restriktionsperioden og besættelsestiden hist og her har skabt, har jo sat sine spor rundt om i befolkningen, ja vel i alle dele af befolkningen, og det er fuldt forståeligt, at det opgør, der måtte finde sted efter befrielsen, har skabt store vanskeligheder for hele vort retsvæsen. Jeg tror dog, at der nu er et stærkt ønske i hele befolkningen om at få dette overstået, og at der gøres en indsats for, at tillid og tryghed igen kan komme til at præge forholdet mellem borgerne indbyrdes og i vort forhold til myndighederne.

Det er ikke min hensigt med disse ord at ville sætte den mindste plet på det danske politi i almindelighed eller på vort rets-